

[९०१] संयोगान्तलोपो रोहत्वे सिद्धो वक्तव्यः । (म.भा. ३.३९१)

किं प्रयोजनम् ? 'हरिवो मेदिनं त्वा' (तं. ४.७.१४.४) । हरिवः इति ^१मनुबन्तमेतत्, तत्र 'छन्दसीरः' (८.२.१५/३६००) इति ^२वत्त्वे, संयोगान्तस्य लोपे च कृते, 'मनुवसो रु सम्बुद्धौ छन्दसि' (८.३.१/३६२८) इति रुत्वम्, तस्य संयोगान्तस्य लोपस्य असिद्धत्वात् 'हशि च' (६.१.११४/१६६) इति उत्वं न प्राप्नोति ।

[९०२] ^३सिजलोप एकादेशे सिद्धो वक्तव्यः । (म.भा. ३.३९१)

अलावीत् । ^४अपावीत् । 'इट ईटि' (८.२.२८/२२६६) इति ^५सिजलोपस्य सिद्धत्वात् सवर्णदोर्घत्व ^६भवति ।

[९०३] निष्ठादेशः षत्वस्वरप्रत्ययेड्विधिषु सिद्धो वक्तव्यः । (म.भा. ३.३९२)

^७वृक्णः । वृक्णवान् । निष्ठादेशस्य सिद्धत्वात् झलि (८.२.३६/२९४) इति षत्वं न भवति । कुत्वं तु प्रति असिद्ध एव इति तद् भवति । स्वरप्रत्ययविधीड्विधिषु क्षीबशब्द उदाह्रियते । तत्र ^८च निपातनमनेकधा ^९समाश्रियते । यदा क्षीर्बेनिष्ठायाम् इटि कृते इत्शब्दलोपो निपात्यते, तदा क्षीबः इति सञ्ज्ञायाम् इत्शब्दलोपस्य असिद्धत्वात् 'निष्ठा च द्व्यजनात्' (६.१.२०५/३६९३) इत्येष स्वरो न प्राप्नोति, क्षीबेन तरति क्षीबिकः इति द्व्यजलक्षणं न प्राप्नोति । ^{१०}यदा तु तकारलोपो निपात्यते, तदा तस्यासिद्धत्वात् इडागमः प्राप्नोति ।

[९०४] प्लुतविकारस्तुग्वधौ ^{११}छे सिद्धो वक्तव्यः । (म.भा. ३.३९३)

अग्ना३इच्छत्रम् । पटा३उच्छत्रम् । प्लुतविकारस्य असिद्धत्वात् 'छे च' (६.१.७३/१४६) इति ^{१२}ह्रस्वलक्षणो नित्यस्तुग् न प्राप्नोति ^{१३} ।

[९०५] इचुत्वं धुटि सिद्धं वक्तव्यम् । (म.भा. ३.३९३)

'इच्युतिर् क्षरणे' (धा.पा. ४१) ^{१४}इत्ययं धातुः ^{१५}सकारादिः पठ्यते, तस्य इचुत्वस्य असिद्धत्वात् ^{१६}अट् इच्योतति, रट् इच्योतति इति 'डः सि धुट्' (८.३.२९/१३१) इति ^{१७}प्राप्नोति । अटति इति अड्, रटति इति रड्, ^{१८}क्विवन्तोऽयम् । किमर्थं ^{१९}पुनः सकारादिः पठ्यते ? ^{२०}इह मधु इच्योतति इति मधुइच्युत्, ^{२१}क्विवन्तः, मधुइच्युतमाचष्टे इति णिच्, ^{२२}मधुइच्ययति, मधुइच्ययतेः पुनः क्विवपि कृते संयोगादित्वात् सलोपः, संयोगान्तत्वाद्

1. मनुबन्तम् आमन्त्रितान्तमेतत् क.इ. 2. वत्वं इ.ह. 3. सिलोपः क. 4. नास्ति व. 5. सिलो-
पस्य क. 6. न प्राप्नोति व.क.इ.ह.ड. 7. नास्ति क. 8. हि व. 9. समाश्रितम् व. 10. यदत्र
नकारलोपो क. 11. छे नास्ति क. 12. स्यात् क. 13. तस्यासिद्धत्वात् न भवति इत्यधिकम् इ 14. इति
नास्ति क. 15. शकारादिः क. 16. अति इडः च्योतति क. 17. धुट् इत्यधिकम् व.क.ड. 18. क्विवन्ता-
वेतौ व.क.इ.ह.ड. 19. पुनरयं व.क. 20. इह - क्विवन्तः नास्ति व. 21. क्विवन्तम् क. 22. मधुइच्युतयति.
मधुइच्युतयतेः क.